

mýſli, won to ſebužo zýniſch, a më ſpuſčejíſch. Wono jo wérno, ten ſwéth Duch jo dère gnadny a ſmilny; won buwa pač teke togo ſmileňa mužny (Ter. 15, 6), a gaž te gréſchniki ſe ſekſche wot ſogo dasch ſgromajíſch ſpod joko kſchidli, ga hordujo jim naſlédku ta wjaža pusta wostawjona (Matth. 23, 37. 38).

Nicht tež ſegroń: tač ſom ja ſgubjony! tač deru ja ſazwiblowaſch! To ty ſetřebasch! ten ſwéth Duch zo ſaſeji k tebe pſchiſch a ſivojo gnadne žélo we tebe ſachopischt, gaž th Boga wo ſogo pſchoſkyſch; pſcheto tač žéjo Jefus (Luc. 11, 13): „Gaž něto wý, kenz wý ſle ſejo, možoſchó waſchym žiſham dobre darh dawasch, kac wele wézej bužo waſch ſebjaſki Woſchz togo ſwétego Dučha dawasch thm, kenz joko pſchoſe!“

Wý, kenz do Jefuſa wérifcho, a tu wérnosć zýniſchó, wý ſejo jaden tempel togo ſwétego Dučha; o kac gluzne ſejſejo wý, dokulaž ten Duch Božy we waſ býdli! žaržejo jano, zož maſchó! a ſehobtužcjo žgan togo ſwétego Dučha, pſches kotařegož wý ſejo ſashglowane na ten žen togo humoženja (Eph. 4, 30), aby won wot waſ ſewotſtupil, ale podla waſ wostanuł do niemernosći.

Och, pſchiſkla ſ Ziona ta kſchaſta!
 Twoj Duch naſ ſ popajzeſtwa humoz kſheſt,
 Ab wjaſzelili ſe tog zaſta,
 Zož twojog Dučha ſwétko kuždy mél!
 O Knežo, wotwoř ty to ſebjo nam,
 Och pomogaj a hužyn lich naſ ſam. Amen.

(K huſpiwaniu goži ſe kuždy ſwétkowny kſarliž: Nr. 104—114. Laſowasch možoſchó hyscheži: Ebr. 10, 12—39.)